

Carl Kjersmeier (6), mod deres blændende hvidhed · de stærkeste farver må blegne. · Nu dufter de alle vegne · ikklædte kyskhedens dragt Jørgen Emborg (7) – det hvide · drømmende blide · brudesmykkede · kirsebærtræ Birte Arnbak (8), kirsebærblomster som hvideste lin Mads Nielsen (9). Kirsebærtræ, du er gangangerbruden, · se blot med halvtøset mine · står du bag gærdet og skjuler din alder ... · under en hvid krinoline. · Blomster som undrende ungpigeøjne · røber den lønligste latter Karl Grabau (10). Du blide geisha, al din hjemlands ynde · er bundfældt i din kronens hvide drøm. · Lad bien flagre bort. Lad vær' at synde Johs. Boolsen (11).

Når kirsebærtræerne blomstrer · – det gør de i denne stund – · er det, som jorden rækker · himlen sin blomstermund. · Når kirsebærtræerne blomstrer · – det gør de i denne nat – · er det, som lysene brænder · over en bortgemt skat Nis Petersen (12); de bristende, hvide buketter, · der blomstrer og falder i maj, · de viser de dejlige nætter · snehvide og søvndrukne vej Hakon Holm (13). Helt fylder jeg [foråret] dig fra din rod til din top, · mens blomster i tusindevis lukker sig op · langs dine sødtsitrende grene. · O, ingen har mødt mig med hvidere blu. · Se, solen står stille et tonende nu. · Jeg øser dig over med nåde. · Jeg skænker dig, barn, i besøgelsens stund, · mens bien befrugter din blomst med sin mund, · lyksalighed over al måde Ludvig Holstein (14). Kirsebærblomstringens tid · hvor verden er bitterligt ende- · lig uge er evighedshvid Piet Hein (15). Der er ingen farve i verden · så hvid og så bristende ren · som den, der bekranser og smykker · en blomstrende kirsebærgren. · Der er ingen ynde i verden · så spæd, så luftlet og skør · som kirsebærgrenens hvide, · blomsterbladvævede slør. · Og intet i verden kan segne · som kirsebærblomsternes drys, · når et blidt og forelsket vindpust · har hilst deres smil med et kys Thorkil Barfod (16). Dér hang dine blomster som · døde sommerfugle i tusindevis om · grenenes sodede glans. · Det var døden og foråret ... Tove Meyer (17). De hvide kirsebærblomster · er faldet – · og i løvet skinner · de sorte bær som granater · i Pomonas bryllupskrone Harald H. Lund (18), de brunrøde bær i juli blinkede ud, tæt ... som granatsten i en broche Sophus Schandorph (19). Dit sorte nattehår · var glat af kærtegn, · var som et kirsebær · så stort og glat. – Vi spiste kirsebær, · vi spiste mørke, · et syrligt nattekød · af dunkle bær, · og denne syrlighed · af nat og mørke · var os så sødmefuld · som elskov

er. Tom Kristensen (20); dine øjne skjalv af sorthed · og sødme langt ind i · dit fede, dejlige fjæs. Spanske · kirsebær prikket ned i en ost Frank Jæger (21).

Jørgen Emborg, Kirsebærblomster (7); Hakon Holm (13); H. P. Holst, Jeg gik i kirsebærgangen ned (Den lille hornblæser, 1849); Aage Lind, I kirsebærtiden (fra fransk) (22); Thomas Olesen Løkken, Blomstrende kirsebærtræer (23).

LITTERATUR: (1) 433i; (2) 730 112; (3) 449 1938, 44; (4) 65 4/2 1947; (5) 821b 67; (6) 475; (7) 215 11; (8) 39b 51; (9) 648f 15; (10) 302 15f; (11) 88 46; (12) 715 36f; (13) 392c 159–61; (14) 397c 70f; (15) 361 19. saml. 45; (16) 48f 22f; (17) 598d 20; (18) 561h 43; (19) 803 1; (20) 492e 43; (21) 456 37; (22) 541; (23) 569 44f.

Hæg, *Prunus padus*

Stor busk eller lille træ med sortbrune grene, elliptiske savtakkede blade og i maj lange hængende, nikkende til næsten oprette klaser af hvide blomster, der ligesom barken har en stærk lugt. De små sorte frugter har en snerpende smag. Ret almindelig i fugtige skove og skovbryn, levende hegn.

Hæg 1656ff (heg), oldnord. heggr, sproglig beslægtet med hegn og hæk, navnets grundbetydning 'træ fra (skov)hegn'; i stednavne som Hækebølle 1447ff VFyn, Hegedal 1486ff ved Høbro, Hegelund 1503ff Salling, Hegmose 1788ff Vonsbæk Sønderjylland.

Vild kirsebær 1688–1821, druekirsebær, -træ o. 1700–1882, fuglekirse o. 1700, horsetræ MSjælland 1791, hors = hest, med nedsættende betydning (de uspiselige frugter og den ramme lugt); vild syrén SJylland, SVSjælland, Lolland, fuglebær SJylland, hundetræ Jylland, Fyn, galbær Ø og Sønderjylland, også om andre uspiselige frugter; hæggemaj Sjælland, maj er fællesnavn til afskærne nyudsprungne kviste af løvtræer, se bøg bd. 2; hovedpineblomst SFyn, brugt som vasepynt skal blomsterduften kunne give hovedsmerter; kællingekussetræ, omdannet til kællingekost SSjælland (Gisselfeld), hentyder til inderbarkens ramme lugt. Navnelån fra andre buske og træer: ulvsrøn 1796ff; Fyn (egentlig kvalkved, bd. 4), drosselbær 1806ff, MJylland o. 1870 og tørst, tørstetræ VFyn, Lolland (egentlig tørst, Rhamnus frangula, s. 23, der også har stramtlugtende bark).

LITTERATUR: 689 2,367–69; 148 4,171.